

[Hartvig Frisch.]

fra i disse økonomiske Spørgsmaal at indblande politiske Elementer, som er dette økonomiske Spørgsmaal ganske uvedkommende.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft har Ordet for en kort Bemærkning.

Ole Bjørn Kraft: Jeg beklager naturligvis, at det var nødvendigt for mig at saare den fornemme Ordfører for Socialdemokratiet ved i en Finanslovdebat ogsaa at tale om politiske Spørgsmaal, naar han bevæger sig paa saa fornemme økonomiske Højder, som han aabenbart selv tror, men han indledede sine Bemærkninger med at sige, at det var urigtigt, hvad det ærede Medlem Hr. Duborg havde bebrejdet Regeringen, at den havde ladet Landbruget sejle sin egen Sø. Regeringen havde netop gennemført en Række Foranstaltninger til Støtte for Landbruget, og som en af disse nævnte det ærede Medlem netop Kronenedskrivningen, og det gav Anledning til, at jeg søgte at bringe en vis Klarhed til Veje om Spørgsmaal, som ogsaa har nogen Interesse historisk set.

Pürschel: Jeg vil gerne tillade mig først at rette et Spørgsmaal til den højtærede Indenrigsminister, dernæst et Spørgsmaal til den højtærede Statsminister, der ogsaa vedrører Kirkeministeriets Omraade, og endelig vil jeg tillade mig at gøre nogle almindelige politiske Bemærkninger.

Jeg vil først spørge den højtærede Indenrigsminister, om han ikke mener, at Tiden er inde til at tage det Spørgsmaal op, om man kunde afskaffe Vaccinationstvungen her i Landet; det er gjort i forskellige andre kulturelt højt staaende Stater, og jeg tror, at man skulde gøre det ogsaa her. Det er faktisk for mange en Historie, som man ser paa med Frygt og Mistillid. Jeg tror, at man kunde afskaffe den. Jeg skal ganske se bort fra de statistiske Oplysninger, som kommer fra Fanatikere paa den ene og den anden Side; den ene beviser klart, at Verden havde været sin Undergang nær, hvis vi ikke havde haft Vaccinationen, og den anden beviser, at man tværtimod staar daarligere nu, da man har den. Det lægger jeg ikke saa megen Vægt paa, men for mig at se er det saaledes, at det er den fremadskridende Hygiejne, der i Virkeligheden har haft den største Betydning paa dette Omraade. Jeg tager Spørgsmaalet rent praktisk. Hvor lang Tid regner man, at

Nazis. . . Vaccinationen — jeg kommer senere til det andet Spørgsmaal — immuniserer. Det er meget kort Tid, og det viser sig derigennem, at man efter først at have vaccineret Børn paa ny vaccinerer Folk, hver Gang de kommer sammen i større Mængde.

Da jeg i sin Tid spurgte en Autoritet som Professor Oluf Thomsen, om det vilde være muligt at vaccinere hele den danske Befolkning i Løbet af kort Tid, hvis der virkelig kom Fare for en Epidemi, besvarede han dette Spørgsmaal bekræftende, og naar Børnevaccinationen ikke overflødiggør, at man maa omvaccinere hele Befolkningen, hvis der virkelig opstaar Fare, ser jeg oprigtig talt ikke Nyttens af at holde paa den, og det beder jeg derfor den for sit Frisind saa vidt bekendte Indenrigsminister at tage op til en venlig Overvejelse.

Dernæst har jeg et Spørgsmaal til den højtærede Statsminister, der jo af meget vigtige Grunde er forhindret i at være til Stede her i Dag, men jeg haaber, at Spørgsmaalet alligevel vil naa ham. Det drejer sig om den Bekendtgørelse fra Statsministeren, der kom lige efter, at Ministeriet var dannet; den har Nr. 297 og er af 9. November 1935. Hans Majestæt Kongen har ved en Resolution bestemt, at de grønlandske Kirke- og Skolesager, der hidtil har henhørt under Kirkeministeriet, skal henlægges under Statsministeriet, hvor de andre grønlandske Sager jo hører hjemme. Det virker paa Forhaand lidt ejendommeligt at se en kongelig Resolution ændre en Lovbestemmelse, der henlægger disse Ting til et Ministerium, men jeg tror, at naar man betragter Grundlovens § 13, maa man erkende, hvad vore Statsretslærere nogenlunde overensstemmende hævder, at ingen Lov kan indskrænke Kongens Adgang til at omlægge Forretningerne imellem sine Ministre. Det er for saa vidt et ret interessant statsretligt Tilfælde, at Rigsdagen i Dag kan vedtage, at en Ting skal henligge under et eller andet Ministerium, og Dagen efter kan man ved en kongelig Resolution bestemme, at det skal være anderledes; men saadan tror jeg det er.

Men selv om der altsaa ikke foreligger, hvad jeg vil kalde en Overskridelse af den udøvende Myndigheds Grænser, tror jeg alligevel, at man har gjort noget her, som man hellere skulde have ladet være med. I al den Tid, man kan følge disse Sager tilbage, har de ligget under, i sin Tid Kirke- og Undervisningsministeriet og siden 1916, da Kirkeministeriet blev udskilt, under Kirkeministeriet. Og det var ikke tilfæl-